

Старо-Загорско. — Моминитѣ родители освѣнъ чеиза, що сж направили за свадбата, даватъ или повръщатъ на момата и половината отъ „баба-хакж.“ Тая повърната часть се наричаше у женитѣ по селата кебинъ (прикя), който пазихъ и давахъ на мажетѣ си да го умножаватъ отъ година на година. При туй стававж и нѣкакви си частни подаръци, като: прасе, овца, теле, яре, пчела и др. обаче положително не можъ утвѣрди сѫществуватъ ли тѣзи подаръци още или сж отживѣли вѣка си.

Подаръците, състоящи отъ покъщнина, дрѣхи и други дреболии, у насъ, както въ града, тѣй и въ селата се наричатъ чеизъ, който въ селата се заниса въ момковий домъ още при вѣнчаньето, освѣнъ нѣкои подаръци въ животни, които се даватъ отъ страна на моминитѣ родители въ врѣме на посрѣдникъ, или пъкъ когато отиджатъ на госте у тѣхъ.

Въ града има обичай, щото момъкътѣ да направи единъ катъ дрѣхи съ единъ сукненъ (chohenъ) кюркъ, подплатенъ съ скжпи кожи и да купи нѣкои труфила, като: пръстенъ, обици, елмазени и златни украшения на сгоденицата си. Освѣнъ тѣхъ, когато му цѣлува ржка, той ѝ дава една жълтица и родителите му тоже по нѣкоя маҳмудия или половина жълтица. По селата слѣдъ вѣнчанието на булката и прѣди влязанието въ къщи, на двора прѣдъ вратата, имать обичай, нѣкой отъ най-ближнитѣ роднини на момъка, да подаряватъ на момата разни нѣща, които се „засичатъ“ вънъ на дирека. Церемониалътъ най-напрѣдъ се подкача отъ бащата и майката на момъка. Обрѣченитѣ подаръци се засичатъ съ ножъ въ дирека, като се сопровождатъ съ благословии, напр. ако подареното е животно, казва се: „да се плодїжъ отъ едно до хилядо, ако е отъ все сърдце; ако ли не е, вълци да ги ядатъ и ни едно да не остане отъ тѣхъ.“

Т.-Пазарджикско. — Рѣдко е нѣкоя мома да има нѣщо повече, освѣнъ дрѣхи и накити.

Хасково. — Родителите даватъ на дѣщеритѣ си освѣнъ дрѣхитѣ, въ града: постелки (люшеци), покривки (юргани), чершави, вѣзглавки, лихенъ, ибрикъ, тенджери, тепсия съ три капаклий сахани, единъ бакъръ или котелъ и то се казва чеизъ.

А по селата даватъ: постелки, черга, двѣ-три вѣзглавки, бакъръ и се казва прикия. Годеникътъ на годежа дава на